Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

https://ngmtamil.in/

Article Type: Original Research Article

Guardian Deities in Tamil Literature: A Historical and Cultural Study

R. Sivalingam[1*], Dr.K.Sankara Narayanan[2,]

[1]Ph.D Research Scholar, Sangappalagai For Tamil Development, University of Madras, Chennai-600005

[2]Assistant Professor& Head (i/c), Sangappalagai for Tamil Development, University of Madras, Chennai – 600 005. Email- krksankaraatamil@gmail.com

[*] Correspondence: sivaphd23@gmail.com,

Received: 22-01-2026; **Revised**: 24-01-2026; **Accepted**: 27-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: It is a consensus among researchers that folklore has served as a vital foundation for the emergence and development of classical literature throughout the long cultural history of Tamil Nadu. Within this ancient tradition, "Guardian Deity Worship" refers to the ritual systems created by the people to protect their habitats, boundaries, and agricultural lands. This study explores in detail how these guardian deities have been recorded from the Sangam era to contemporary literature. Using archaeological and literary evidence, it explains how hero-stone (Nadukkal) worship, which originated as a symbol of valor in the Sangam period, evolved into idol worship and minor deity traditions in later periods. Specifically, this research paper provides a deep analysis of the characteristics and worship methods of deities such as Madhuramadevi in Silapathikaram, Ilangaimadevi in Kamba Ramayanam, and Kollipavai and Kotravai as mentioned in Sangam literature. Furthermore, it elaborates on the causal relationships between guardian deity worship and social structures, alongside the sociological background of how victims of injustice were transformed into deities.

Keywords: Guardian Deity, Ilangaimadevi, Madhuramadevi, Kollipavai, Worship, War, Protection, Hero-stone (Nadukkal), Kotravai, Folklore

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

https://doi.org/10.63300/kijts04052026

தமிழ் இலக்கியங்களில் காவல் தெய்வங்கள்: ஒரு வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வு

[1]**ஆர். சிவலிங்கம்,** முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை-600005
[2]**முனைவர் கி.சங்கரநாராயணன்,** துறைத்தலைவர், தமிழ் மேம்பாட்டுச் சங்கப்பலகை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை – 600005.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்நாட்டின் நீண்ட பண்பாட்டு வரலாற்றில் நாட்டுப்புற வழக்காற்றியல் என்பது செவ்விலக்கியங்களின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் மிக முக்கியமான அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது என்பது ஆய்வாளர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும். இந்தத் தொன்மையான மரபில், மக்கள் தங்களின் வாழ்விடங்களையும், எல்லையையும், விளைநிலங்களையும் காக்கும் பொருட்டு உருவாக்கிய வழிபாட்டு முறையே காவல் தெய்வ வழிபாடு எனப்படுகிறது. இவ்வாய்வு, சங்க இலக்கியம் முதல் தற்கால இலக்கியம் வரை காவல் தெய்வங்கள் எவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. சங்க காலத்தில் வீரத்தின் அடையாளமாகத் தோன்றிய நடுகல் வழிபாடு, பிற்காலத்தில் எவ்வாறு உருவ வழிபாடாகவும், சிறுதெய்வ வழிபாடாகவும் பரிணமித்தது என்பதைத் தொல்லியல் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகளுடன் இது விளக்குகிறது. குறிப்பாக, சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறும் மதுராமாதேவி, கம்பராமாயணத்தின் இலங்கமாதேவி, மற்றும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப்படும் கொல்லிப்பாவை, கொற்றவை போன்ற தெய்வங்களின் தன்மைகளையும், அவற்றின் வழிபாட்டு முறைகளையும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. மேலும், காவல் தெய்வ வழிபாட்டிற்கும் சமூகக் கட்டமைப்பிற்கும் இடையிலான causal relationships எனப்படும் காரண-காரியத் தொடர்புகளையும், அநீதியால் பலியானவர்கள் தெய்வங்களாக மாற்றப்பட்ட சமூகவியல் பின்னணியையும் இது விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்

காவல் தெய்வம், இலங்கமாதேவி, மதுராமாதேவி, கொல்லிப்பாவை, வழிபாடு, போர், காவல், நடுகல், கொற்றவை, நாட்டுப்புறவியல்.

1. முன்னுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தின் வழிபாட்டு மரபு என்பது நிலம் சார்ந்தது மட்டுமல்லாமல், அது மக்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஒவ்வொரு ஊரிலும், சிற்றூரிலும் அந்தந்த

ஊரின் எல்லையிலும் அல்லது மையத்திலும் ஒரு கோயில் நிச்சயம் அமைந்திருக்கும். அக்கோயில்களில் நிலைபெற்றுள்ள தெய்வங்களின் தோற்றம் மற்றும் ஆற்றல் வெளிப்பாடுகளில் சில வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் 'காவல்' என்னும் ஒற்றைப்புள்ளியில் இணைகின்றன. சங்க காலம் தொட்டுத் தமிழகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது நடுகல் வழிபாடே ஆகும். போரில் வீரமரணம் அடைந்தவர்களின் நினைவாக எழுப்பப்பட்ட நடுகற்களே காலப்போக்கில் கற்சிலைகளாகவும், செப்புத் திருமேனிகளாகவும் மாற்றம் பெற்றன.

இந்தக் காவல் தெய்வங்கள் நாட்டுப்புற வழிபாட்டில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஆதி சங்க காலத் திணைத் தெய்வங்களான சேயோன், மாயோன், இந்திரன், வருணன் ஆகியோருடன் பாலையில் நிலைகொண்ட கொற்றவையும் ஒரு மகத்தான காவல் தெய்வமாகவே போற்றப்பட்டாள். ஒரு நாட்டின் அல்லது நகரத்தின் செழிப்பும் பாதுகாப்பும் அதன் காவல் தெய்வத்தின் ஆற்றலைப் பொறுத்தே அமைந்திருப்பதாக இலக்கியங்கள் அறிவுறுத்துகின்றன. மன்னனின் அறவழியில் நின்றே நாட்டின் வளம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்றாலும், அந்த வளத்தைக் காக்கும் பொறுப்பு தெய்வங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாய்வு, இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள காவல் தெய்வங்களின் வரலாற்றையும், அவற்றின் பண்பாட்டு நீட்சியையும் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய முற்படுகிறது.

2. நடுகல் வழிபாடு: காவல் தெய்வங்களின் தோற்றமும் பரிணாமமும்

தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறை என்பது இயற்கையையும் வீரத்தையும் போற்றுவதில் இருந்து தொடங்கியது. குறிப்பாக, இரும்பு காலத்தின் இறுதியிலும் பெருங்கற்கால பண்பாட்டிலும் இறந்த வீரர்களைப் புதைத்து, அந்த இடத்திற்கு அடையாளமாக கற்களை அடுக்கி வைத்தனர். இதுவே பிற்காலத்தில் நடுகல் வழிபாடாக வளர்ந்தது.

2.1 நடுகல் உருவாக்கத்தின் நிலைகள்

தொல்காப்பியம் நடுகல் நடுவதற்குரிய ஆறு படிநிலைகளை மிகத் தெளிவாக வகுத்துக் கூறுகிறது. இது ஒரு வீரனை தெய்வமாக மாற்றும் சடங்கு முறையாகவே பார்க்கப்படுகிறது.

நிலையின் பெயர்	விளக்கம்
காட்சி	தகுதியான ஒரு கல்லைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை
கால்கோள்	கல்லை நடுவதற்குரிய நன்னேரத்தைக் கணித்தல்

நிலையின் பெயர்	**விளக்கம்**
நீர்ப்படை	கல்லைத் தூய்மையான நீரினால் நீராட்டுதல்
நடுதல்	வீரனின் பெயர் மற்றும் சிறப்புகளைப் பொறித்து நிலைநிறுத்துதல்
பெரும்படை	அக்கல்வீரனுக்குச் சோறு படைத்து பலியிட்டுப் பூசித்தல்
வாழ்த்தல்	அவ்வீரனைத் தெய்வமாக வணங்கி வாழ்த்துதல்

இந்த நடுகற்களில் பொறிக்கப்பட்ட ஈட்டி, வேல், வில் போன்ற ஆயுதங்களே காலப்போக்கில் திரிசூலமாகவும், பிற ஆயுதங்களாகவும் உருமாறி ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் உரிய அடையாளங்களாக மாறின. ஊர் எல்லையிலும் வயல் எல்லையிலும் இன்றும் காணப்படும் முனியப்பன் வழிபாடுகள் இந்த நடுகல் மரபின் நேரடித் தொடர்ச்சியாகும்.

2.2 நடுகல் வழிபாட்டின் சமூக முக்கியத்துவம்

சங்க இலக்கியங்களான புறநானூறு மற்றும் அகநானூறு ஆகியவை நடுகல் வழிபாட்டை மிக விரிவாகப் பேசுகின்றன. போரில் வீழ்ந்த வீரனின் ஆவி அந்தக் கல்லில் நிலைபெற்றிருப்பதாக மக்கள் நம்பினர். இதனால், அந்த வீரனுக்குப் படைக்கப்படும் கள் மற்றும் பலிப்பொருட்கள் அந்த ஊரின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் என்ற நம்பிக்கை நிலவியது. புறநானூற்றுப் பாடல்கள் (306) நடுகல்லுக்கு மயில் தோகையைச் சூட்டி, கள்ளையும் பலியையும் வழங்கி வணங்கியதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

"நடுகல் பீலிசூட்டி துடுப்படுத்து தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப் பலி கொடுக்கும்…" (புறநானூறு - 306)

இத்தகைய நடுகல் மரபு என்பது சாமானிய மக்களுக்காகப் புனையப்பட்டது அல்ல. ஊரைக் காக்கப் போரிட்டு மடிந்தவர்கள், ஆநிரை (பசுக்களை) மீட்கும் முயற்சியில் உயிரிழந்தவர்கள், அல்லது காட்டு விலங்குகளிடமிருந்து மக்களைக் காத்தவர்கள் ஆகியோருக்கு மட்டுமே இத்தகைய கௌரவம் வழங்கப்பட்டது. இத்தகு தியாகங்கள் அந்த வீரர்களைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தின. இதுவே காவல் தெய்வங்களின் தோற்றத்திற்குரிய முதன்மையான சமூகக் காரணியாகும்.

3. திணைத் தெய்வங்களும் கொற்றவை வழிபாடும்

பழந்தமிழர் வாழ்வியலில் ஐந்நிலங்களுக்கும் தனித்தனித் தெய்வங்கள் இருந்தன. குறிஞ்சி நிலத்திற்கு முருகன் (சேயோன்), முல்லைக்குத் திருமால் (மாயோன்), மருதத்திற்கு இந்திரன், நெய்தலுக்கு வருணன்

என அமையும்போது, பாலை நிலத்திற்குரிய தெய்வமாகக் கொற்றவை திகழ்கிறாள்.

3.1 கொற்றவை: பாலை நிலத்தின் வெற்றித் தேவதை

கொற்றவை என்பவள் வெற்றியின் தெய்வம் (Goddess of Victory). அவளது பெயரே 'கொற்றம்' என்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. பாலை நிலம் என்பது வளம் குன்றி நிற்கும் நிலமாகும். இத்தகைய கடும் சூழலில் வாழும் மக்கள், தங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் உணவுக்காகப் பிற நாடுகளின் மீது படையெடுப்பதையும், ஆநிரை கவர்தலையும் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். இதற்குத் துணையாகவும், வெற்றியை வழங்க வல்லவளாகவும் கொற்றவையை அவர்கள் வழிபட்டனர்.

சங்க இலக்கியங்கள் கொற்றவையை 'பழையோள்', 'கானமர் செல்வி', 'ஐயை' எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கின்றன. இவள் காட்டில் உறைபவளாகவும், கடும் கோபம் கொண்டவளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். இவளது உருவம் அச்சமூட்டும் வகையில் அமைந்திருந்தது. புலித்தோல் உடுத்தி, கையில் சூலமேந்தி, தலையில் பிறை சூடி காட்சியளிக்கும் கொற்றவைக்கு இரத்தப் பலி கொடுத்து வணங்கும் முறையே அக்காலத்தில் முதன்மையாக இருந்தது.

3.2 கொற்றவை வழிபாட்டு முறைகளும் நவகண்டமும்

கொற்றவை வழிபாட்டில் மிக முக்கியமான அம்சம் 'நவகண்டம்' எனப்படும் தற்கொடைப் பலியாகும். போரில் வெற்றி பெற வேண்டியும், நாட்டின் வறுமை நீங்க வேண்டியும் வீரர்கள் தங்களின் தலையையே கொற்றவைக்குப் பலியிடும் வழக்கம் இருந்தது. சிலப்பதிகாரத்தின் வேட்டுவவரிப் பகுதி எயினர்கள் (வேட்டுவர்கள்) கொற்றவைக்குச் செய்யும் வழிபாடுகளை விரிவாக விளக்குகிறது. கொற்றவையின் கோபம் தணிந்தால்தான் நாடு செழிக்கும் என்றும், போரில் அச்சமின்றி வெற்றி பெறலாம் என்றும் மக்கள் நம்பினர்.

"வறுமையின் துயர் நீங்க கொற்றவைக்கு பலியிட்டு வழிபாடு செய்வதன் மூலம் கொற்றவையின் கோபம் தணிவதும், போரின்போது அச்சம் ஏற்படாது வெற்றித்திருமகள் அருள்கிட்ட கொற்றவைக்கு பலியிடப்படுவதும் காலகாலமாக இருந்துவரும் வழிபாட்டு முறையாகும்".

இக்கொற்றவையே பிற்காலத்தில் துர்க்கை மற்றும் காளி வழிபாடாகப் பரிணாமம் பெற்றது. சங்க காலத்தில் மறவர்கள் தங்களின் வில்லுக்கு வெற்றி தேடித்தர கொற்றவையை வணங்கினர்; இத்தெய்வம் வழிபடப்படாவிடில் மறவர்களின் வில் வெற்றியைக் கொடுக்காது என்றும், அவர்கள் சினம் குறைந்து செருக்கு அடங்குவர் என்றும் அஞ்சப்பட்டது.

4. நகரக் காவல் தெய்வங்கள்: இலக்கியப் பதிவுகள்

காப்பிய இலக்கியங்கள் நாட்டின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதில் காவல் தெய்வங்களுக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. மன்னன் அறவழியில் ஆட்சி செய்யும் வரை அந்நாட்டின் காவல் தெய்வம் அந்நகரை விட்டு வெளியேறாது என்றும், அநீதி இழைக்கப்படும்போது அத்தெய்வம் வெளியேறிவிடும் என்றும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

4.1 கம்பர் காட்டும் இலங்கமாதேவி

கம்பராமாயணத்தில் 'ஊர் தேடு படலத்தில்' இலங்கையின் காவல் தெய்வமான இலங்கமாதேவியின் கதாபாத்திரம் மிகச் சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. சீதையைத் தேடி இலங்கை சென்ற அனுமனை அவள் தடுத்து நிறுத்துகிறாள். அனுமனுக்கும் இலங்கமாதேவிக்கும் இடையே நடைபெறும் போரும், பின் அவள் தனது வரலாற்றைக் கூறுவதும் காவல் தெய்வங்களின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கம்பர் இலங்கமாதேவியின் தோற்றத்தை இவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்:

"எட்டுத் தோளாள், நாலுமுகத்தாள், உலகு ஏழும் தொட்டுப் பேரும் சோதிநிறத்தாள், சுழல் கண்ணாள், முட்டிப் போரின் மூவுலகத்தை முதலோடும் கட்டிச் சீறும் காலன்வலத்தாள், கமை இல்லாள்." (சுந்தரகாண்டம், 5017)

அவள் பிரம்மனின் அருளால் இலங்கையைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவள். அவள் அனுமனிடம் கூறும்போது, ஒரு குரங்கின் கை பட்டுத் தான் வீழ்ந்தால் இலங்கையின் காவல் முடிவுக்கு வரும் என்பது விதியாகும் என்று உரைக்கிறாள்.

"எத்தனை காலம் காப்பல் யான் இந்த மூதூர்? என்று, அம் முத்தனை வினவினேற்கு, ‘முரண்வலிக் குரங்கு ஒன்று உன்னைக் கைத்தலம் அதனால் தீண்டில், கழிவது; அன்று என்னைக் காண்டி! சித்திர நகரம் பின்னைச் சிதைவது திண்ணம்! ‘என்றாள்." (சுந்தரகாண்டம், 5035)

இங்கு இலங்கமாதேவி என்பது ஒரு நகரின் ஒட்டுமொத்தப் பாதுகாப்பு மற்றும் ஆன்மீக ஆற்றலின் திரட்சியாகக் காட்டப்படுகிறாள். அவளது வீழ்ச்சி என்பது ராவணனின் அநீதியான ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்குத் தொடக்கமாக அமைகிறது.

4.2 சிலப்பதிகாரத்தில் மதுராமாதேவி

சிலப்பதிகாரத்தின் 'கட்டுரைக்காதை' பகுதியில் மதுரையின் காவல் தெய்வமான மதுராமாதேவி தோன்றுகிறாள். பாண்டிய மன்னன் செய்த அநீதியால் மதுரை எரியூட்டப்பட்ட பிறகு, கண்ணகியின் முன்

தோன்றி அவளது சினம் தணிக்க முற்படுகிறாள் மதுராமாதேவி. அவள் மதுரையின் 'குலமுதல் கிழத்தி' என்று அழைக்கப்படுகிறாள்.

மதுராமாதேவியின் தோற்றம் சிலப்பதிகாரத்தில் பின்வருமாறு விவரிக்கப்படுகிறது:

"சடையும் பிறையும் தாழ்ந்த சென்னி, குவளை உண் கண் தவள வாள் முகத்தி; கடை எயிறு அரும்பிய பவளச்செவ் வாய்த்தி; இடை நிலா விரிந்த நித்தில நகைத்தி இட மருங்கு இருண்ட நீலம் ஆயினும், வல மருங்கு பொன் நிறம் புரையும் மேனியள்; இடக் கை பொலம் பூந் தாமரை ஏந்தினும், வலக் கை அம் சுடர்க் கொடு வாள் பிடித்தோள்;"

மதுராமாதேவி என்பவள் ஒரு நகரின் நீதி மற்றும் பாதுகாப்பின் வடிவமாகத் திகழ்கிறாள். அவள் கண்ணகிக்கு அவளது முற்பிறப்பு வரலாற்றை விளக்கி, கோவலனுக்கு ஏற்பட்ட துயரம் விதியின் பயனே என்று உணர்த்துகிறாள். ஒரு நாட்டின் காவல் தெய்வம் என்பது அந்நாட்டின் வரலாற்று நினைவுகளின் கருவூலமாகவும் செயல்படுகிறது என்பதை இளங்கோவடிகள் இதன் மூலம் காட்டுகிறார்.

5. கொல்லிப்பாவை: இயற்கை மற்றும் கலையின் காவல்

கொல்லி மலையில் நிலைபெற்றிருக்கும் 'கொல்லிப்பாவை' என்னும் தெய்வம் சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் புகழப்படுகிறது. இது ஒரு பெண்ணின் உருவத்தைக் கொண்ட சிலையாகக் கருதப்படுகிறது.

5.1 கொல்லிப்பாவையின் தோற்றமும் தொன்மமும்

கொல்லிமலை என்பது முனிவர்கள் தவஞ்செய்யும் இடமாக இருந்தது. அவர்களின் தவத்திற்கு இடையூறு விளைவிக்கும் அரக்கர்களைத் திசைதிருப்ப விசுவகர்மன் என்னும் தெய்வத் தச்சன் ஒரு பெண்ணின் உருவத்தைச் செதுக்கி வைத்தான். இச்சிலை காற்று, மழை மற்றும் வெயிலால் சிதையாத வகையில் மிக நுணுக்கமாகச் செய்யப்பட்டிருந்தது. கொல்லிமலைக்குத் தீய எண்ணத்துடன் வருபவர்களை இக்கொல்லிப்பாவை தனது அழகால் மயக்கி, பின் நகைத்து அவர்களைக் கொன்றுவிடும்.

கொங்குமண்டலச் சதகம் இப்பாபையைப் பற்றிப் பாடும்போது:

"தாணு உலகில் கடல் முரசு ஆர்ப்பத் தரந்தரமாய்ப் பூணு முலை மடவார் சேனை கொண்டு பொருது மலர்ப் பாணன் முதல் எவரானாலும் கொல்லியம் பாவை முல்லை வாள் நகையால் உள்ளுருக்குவதும் கொங்கு மண்டலமே." (கொங்குமண்டலச் சதகம் - 25)

5.2 சங்க இலக்கியங்களில் கொல்லிப்பாவை

பரணர் உள்ளிட்ட சங்கப் புலவர்கள் கொல்லிப்பாவையைத் தலைவியின் அழகிற்கு உவமையாகக் கூறுகின்றனர். நற்றிணைப் பாடல் (185) இதைப் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது:

"தேனுடை நெடு வரை தெய்வம் எழுதிய வினை மாண் பாவை அன்னோள் கொலை சூழ்ந்தனளால் நோகோ யானே" (நற்றிணை 185: 10-12)

இங்கு 'தெய்வம் எழுதிய வினை மாண் பாவை' என்பது கொல்லிப்பாவையைக் குறிக்கிறது. இது வெறும் வழிபாட்டு உருவம் மட்டுமல்லாமல், ஒரு நிலப்பகுதியின் எல்லையைத் தீயவர்களிடமிருந்து காக்கும் பாதுகாப்பு அரணாகவும் திகழ்ந்தது. பகைவர்களை அச்சுறுத்தி மலையைக் காக்கும் அதன் செயல்பாடு காவல் தெய்வ மரபின் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

6. சிறுதெய்வ வழிபாடும் சமூகவியல் பின்னணியும்

தமிழகத்தில் காவல் தெய்வ வழிபாடு என்பது பெருந்தெய்வ வழிபாட்டிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு சமூகவியல் கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலான காவல் தெய்வங்கள் ஒரு காலத்தில் மனிதர்களாக வாழ்ந்து, வீரச்செயல் புரிந்தோ அல்லது அநீதியால் மடிந்தோ தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்கள்.

6.1 அநீதியால் பலியானவர்களின் தெய்வீக மாற்றம்

சிறு தெய்வங்களில் பெரும்பாலானவை பெண்களே ஆகும். இவர்கள் சமூக அநீதிகளால், சாதிப் பாகுபாடுகளால், அல்லது வஞ்சனையால் கொல்லப்பட்டவர்கள். இவர்களின் ஆவி அந்த ஊரைக் காக்கும் வல்லமை கொண்டதாகக் கருதப்பட்டது. இத்தெய்வங்கள் 'உக்கிரமானவை' (Fierce deities) என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

தெய்வம்	**தோற்றப் பின்னணி**	**சமூகப் பங்கு**
மதுர வீரன்	சாதிப் பாகுபாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டு மடிந்த வீரன்	நகர்க் காவல் மற்றும் நீதியின் அடையாளம்
மாரியம்மன்	அம்மை நோயைத் தீர்க்கும் தாய்த் தெய்வம்	ஊரின் ஆரோக்கியம் மற்றும் செழுமையைக் காப்பவள்
ஐயனார்	கிராமங்களின் தலைவன் மற்றும் பாதுகாப்பு அதிகாரி	எல்லையைத் தீய சக்திகளிடமிருந்து காப்பவர்

தெய்வம்	தோற்றப் பின்னணி	சமூகப் பங்கு
கருப்பசாமி	ஐயனாரின் தளபதியாகக் கருதப்படும் வீரத் தெய்வம்	நீதியையும் நேர்மையையும் நிலைநாட்டுபவர்

இத்தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் ஊர் எல்லையில், திறந்த வெளியில் அல்லது மரத்தடியில் உறைகின்றன. இவர்களின் சிலைகள் பிரம்மாண்டமானதாகவும், கையில் பெரிய அரிவாள் அல்லது வேல் ஏந்தியவாறும், அச்சமூட்டும் விழிகளுடனும் வடிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய iconography எனப்படும் உருவ அமைப்பு பக்தர்களிடையே ஒருவித பக்தி கலந்த பயத்தை (Awe and Fear) உருவாக்குகிறது.

6.2 வழிபாட்டு முறைகளும் சடங்குகளும்

சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் 'பலி' என்பது மிக முக்கியமானது. ஆடு, கோழி போன்ற உயிரினங்களைப் பலியிடுதல், கள் மற்றும் சாராயம் படைத்தல் போன்ற முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இது பெருந்தெய்வ வழிபாட்டிலுள்ள சைவ முறையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. 'சாமி ஆடுதல்' அல்லது அருள் வருதல் என்பது மற்றொரு முக்கியக் கூறாகும். பூசாரி அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் மீது தெய்வம் இறங்கி வந்து, மக்களுக்கு அருள்வாக்குக் கூறும் முறை இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. இது மக்களின் துயரங்களுக்கு உடனடித் தீர்வைத் தருவதாக நம்பப்படுகிறது.

7. காவல் தெய்வங்களும் தற்கால இலக்கியமும்

பழங்கால இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி, தற்கால இலக்கியங்கள் மற்றும் கலைகளிலும் காவல் தெய்வங்களின் தாக்கம் நீடிக்கிறது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் போன்ற வரலாற்று நாயகர்களின் கதைகளிலும் காவல் தெய்வங்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

7.1 நாட்டுப்புறக் கலைகளில் காவல் மரபு

வில்லுப்பாட்டு, கவசப்பாடல் மற்றும் கதைப்பாடல்களில் காவல் தெய்வங்களின் வரலாறு பாடப்படுகிறது. ஒரு நாட்டின் வீழ்ச்சி என்பது அதன் காவல் தெய்வம் வெளியேறுவதில் இருந்தே தொடங்குகிறது என்ற மரபு இன்றும் நாட்டுப்புறக் கதைகளில் தொடர்கிறது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் திரைப்படத்தில் வரும் பாடலில், தலைவி தீய நிமித்தங்களைக் கூறும்போது:

"நாட்டை விட்டொரு பெண் போகக் கண்டேன் பாஞ்சை நாட்டை விட்டொரு பெண் போகக் கண்டேன்"

என்று பாடுகிறாள். இங்கு 'பெண்' என்பது பாஞ்சாலங்குறிச்சியின் காவல் தெய்வத்தைக் குறிக்கிறது.

7.2 நவீன மாற்றங்கள்

இன்று நகரமயமாக்கலின் விளைவாகக் கிராமக் காவல் தெய்வங்கள் பலவும் பெருந்தெய்வங்களாக மாற்றம் பெற்று வருகின்றன. 'சமஸ்கிருதமயமாக்கல்' (Sanskritization) என்னும் செயல்பாட்டின் மூலம், நாட்டுப்புறச் சிறுதெய்வங்கள் சிவனுக்கோ அல்லது விஷ்ணுவுக்கோ உறவுமுறைகளாக மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இருப்பினும், கிராமப்புற மக்களின் மனங்களில் இத்தெய்வங்கள் இன்னும் தங்களின் ஆதித் தன்மையுடனேயே காட்சியளிக்கின்றன.

8. பகுப்பாய்வும் முடிவுகளும்

தமிழ் இலக்கியங்களில் காவல் தெய்வங்கள் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்கையில் பல முக்கியமான உண்மைகள் புலப்படுகின்றன.

1. **வீரத்தின் குறியீடு:** நடுகல் மரபே காவல் தெய்வ வழிபாட்டின் ஆதிமூலமாகும். போரில் மடிந்த வீரனே ஊரைக் காக்கும் தெய்வமாக மாறுகிறான். இது ஒரு சமூகத்தின் நன்றியுணர்வையும் வீரத்தைப் போற்றும் பண்பையும் காட்டுகிறது.

2. **பாலின விகிதம்:** காவல் தெய்வங்களில் பெண் தெய்வங்களே (அம்மன், கொற்றவை, பாவை) எண்ணிக்கையில் அதிகமாக உள்ளனர். இது தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆதி தாய்வழிச் சமூக அமைப்பை (Matriarchal order) பிரதிபலிக்கிறது.

3. **அறமும் பாதுகாப்பும்:** ஒரு நகரத்தின் காவல் என்பது வெறும் ஆயுதங்களால் மட்டும் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை; அது மன்னனின் அறத்தைப் பொறுத்தே அமைகிறது. அநீதி இழைக்கப்படும்போது காவல் தெய்வம் விலகிவிடும் என்பது ஒரு தார்மீக எச்சரிக்கையாக இலக்கியங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது.

4. **இயற்கையோடு இணைந்த வழிபாடு:** காவல் தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் காடுகள், ஏரிக்கரைகள் அல்லது எல்லைகளில் வடிக்கப்படுகின்றன. இது இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு வழியாகவும் அமைந்திருந்தது.

5. **சமூக ஒருமைப்பாடு:** இத்தெய்வங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு மட்டும் சொந்தமானவை அல்ல. ஊர் மக்கள் அனைவரும் இணைந்து நடத்தும் திருவிழாக்கள் சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்க்கின்றன.

முடிவாக, தமிழ் இலக்கியங்களில் காவல் தெய்வங்கள் என்பவை வெறும் வழிபாட்டு உருவங்கள் அல்ல. அவை தமிழர்களின் வரலாறு, போர் மரபு, அறச்சிந்தனை மற்றும் சமூக நீதிக்கான போராட்டத்தின் சாட்சிகளாக விளங்குகின்றன. சங்க காலம் தொட்டுத் தற்காலம் வரை அத்தெய்வங்கள் மக்களின்

வாழ்வோடும் மொழியோடும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. காவல் தெய்வ வழிபாட்டைப் பேணுவது என்பது நம் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பாதுகாப்பதன் ஒரு பகுதியாகும். இத்தகைய ஆய்வுகள் தமிழர்களின் தொன்மையான சமூகக் கட்டமைப்பை மேலும் ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

துணைநூற்பட்டியல் (Works Cited)

1. **அகநானூறு (மூன்று தொகுதிகள்).** உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 2023.
2. **அழகப்பன், ஆறு.** *நாடகச் செல்வம்.* வானதி பதிப்பகம், 2014.
3. **இராமசுப்ரமணியம், வ. த.** *கம்பராமாயணம் மூலமும் உரையும் (சுந்தர காண்டம்).* திருமகள் நிலையம், 2009.
4. **இளங்கோவடிகள்.** *சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்குநல்லாருரையும்.* உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 2013.
5. **சாமிநாதையர், உ. வே.** *நற்றிணை மூலமும் உரையும்.* உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 2020.
6. **சாமிநாதையர், உ. வே.** *புறநானூறு மூலமும் உரையும்.* உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், 2021.
7. **தேவி, ஐ. சரண்யா.** "The Worship of Goddess Kotravai in Silappathikaram and the Life of the Eyinars." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. S-17, 2022, pp. 6-10.
8. **மகேஸ்வரி, வி.** "Mother Goddess Worship in Ancient Tamil Literature." *International Research Journal of Tamil*, vol. 3, no. 2, 2021, pp. 72-76.
9. **மாசிலாமணி-மேயர், எவலின்.** *Guardians of Tamilnadu: Folk Deities, Folk Religion, Hindu Themes.* Heidelberg Asian Studies Publishing, 2018.
10. **லூர்துசாமி, எஸ். மற்றும் யூலோ வால்க்.** "Village Deities of Tamil Nadu in Myths and Legends: The Narrated Experience." *Asian Folklore Studies*, vol. 66, no. 1, 2007, pp. 179-199.
11. **விவேகானந்தா, ஆர். எஸ். மற்றும் பலர்.** "A Study of Some Aspects of Hero-Stones Evolution into Folk Deities." *RSP Science Hub*, vol. 4, no. 2, 2022.
12. "Invocation to Goddess in Tamil Literature." *Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities*, vol. 13, no. 3, 2026.
13. "The Socio-Cultural and Religious Life of the Ancient Tamils and Muruga Worship." *JETIR*, vol. 6, no. 7, 2019.
14. "Tracing of Kotravai in Barani texts and the trance of Kotravai as Durgai." *Think India Journal*, vol. 22, no. 10, 2019, pp. 879-886.

இணையதள ஆதாரங்கள்:

1. "Pogadhe Pogadhe Song Lyrics." *Tamil2Lyrics*, https://www.tamil2lyrics.com/lyrics/pogadhe-pogadhe-song-lyrics/.
2. "Project Madurai - Kongu Mandala Sathakam." *Project Madurai*, https://www.projectmadurai.org/pm_etexts/pdf/pm0865.pdf.
3. "Korravai." *Wikipedia*, https://en.wikipedia.org/wiki/Korravai.